

Özel Gaziosmanpaşa Hastanesi... Tam da doğru yere kurulmuş... Her taraf fabrika, her taraf atölye, her taraf işyeri... El cerrahisinde müthiş gelişmiş bir hastane... Çünkü iş kazalarının çok olduğu bir semtte... Ve çok tecrübeli bir ekip orada görev yapıyor... Onlar 24 saat iş başında... Dr. Bülent Özçelik de onlardan biri...

Sizi doktorluğa kim teşvik etti?

- Anneannem ve teyzem ben küçükken hep, "Doktor ol inşallah!" diye dua ederlerdi. Ama benim böyle bir hayalim yoktu. İstanbul Tıp Fakültesi 9. tercihimdi, ben mühendis olurum diye düşünmüştüm. Ama bazı şeyler kısmet. Gerçi eğitime başladıktan sonra bu işi çok sevdim, özellikle de el cerrahisini... "Tam bana göreymiş!" dedim. Bilinçaltı sebepleri de olabilir tabii sevmemin...

Nasıl yani?

- Babam, benim hayattaki rol modelimdir, onu çok severim, çok doğru dürüst bir adamdır. Tek maaşla hepimizi buralara kadar getirdi. Ve babamın ikinci parmağı yoktu, küçükken fabrikada çalışırken kaybetmiş. Rahatsız edici bir görüntü asla değildi ama demek ki, kafamda "İmkan olsaydı da o parmak yerine dikilebilseydi" diye düşünmüşüm, seneler sonra fark ettim. Tıp Fakültesi'nde bunun aslında bir kader olmadığını öğrendim, şimdi zaten yaptığım iş bu: Kaybedilen uzuvları dikiyorum, onlara yeniden hayat veriyorum.

Peki cerrah olmak nereden aklınıza geldi?

- Okulda seyrettiğim ilk ameliyatta, hastanın ana damarlarını değiştirdiler. İşte benim hayatımı değiştiren an odur. Cerrahinin farklı bir heyecanı ve yapıcılığı olduğunu anladım. Ve tabii el cerrahisi beni özellikle büyülüyor, ne zorum vardı bilmiyorum ama öğrenmek için çok çaba sarf ettim.

Gerçekten ne zorunuz vardı?

- Asistanlığımın üçüncü ayında bu işin yapıldığını bildiğim bir merkeze gittim ve “Ben de bu işi yapmak istiyorum” dedim. “Tamam gel bizi izle” dediler, tam 11 ay onları izledim. Herhalde onlar da o günlerde bu işi bu kadar sahipleneceğimi tahmin etmiyorlardı. 4 sene onlarla çalıştım.

Bu işi nasıl tarif edersiniz?

- Bir kere, kişiye özel bir iş. Her adamı oturtup el cerrahı yapamazsın. 24 saat kalkmadan, bir mikroskoba bakarak çalıştığın oluyor. Saç telinden çok daha ince dokuları tek tek tamir ediyorsun. El ve göz koordinasyonu gerekiyor, yani eğitimini almış olman yetmiyor, çok uzun süre tecrübe kazanman gerekiyor. Zamanla da yarışyorsun. Tek başınasın, her şey senin elinin maharetine bağlı, başka yerden doku naklettiğin de oluyor. Vazgeçmeyeceksin. Ben duygusal bir adamım. Elimden gelen her şeyi yaptığım halde parmak kaybı olursa, karalar bağılıyorum.

Sizin gibi adamlar hayata nasıl bakarlar? Her şeyi tevekkülle mi karşılarlar, yoksa her şeye baş mı kaldırırılar?

- Bu işi yapıp da, sınırları zorlamayanı görmedim. İşin doğasına ve mantığına, başka yaklaşım uymuyor. Ama sonunda her şey tevekkülle bitiyor. Bazen her şeyi doğru yapsan da olumlu sonuç elde edemiyorsun. Bunu da kabullenmesini öğreniyorsun.

Kaç yıldır bu işi yapıyorsunuz?

- Yaklaşık 10 senedir. Aylık ortalama 40-50 vakayla uğraşıyorum.

Sizin bir de literatüre geçen vakanız var...

- Bir sürü zor vakayla karşılaştım. Ama evet, o sözünü ettiğiniz, unutamadığım vakalardan biridir. Bir gece gencecik bir adam geldi. İş kazasında iki kolu birden kopmuş. Bir kolun üst tarafı dikilmeye uygun değil, bir kolun alt tarafı. Hastanın boyun kırığı ve göğüs travması var. Bir karar almamız lazım ama bilinci yerinde değil. Yanında birinci derece yakınları yok. Üç kişi oturduk ne yapacağız diye düşünüyoruz. Sonunda sağ kolun alt tarafını sol kolun yerine dikmeye karar

verdik. Literatürü alelacele taradık, ters bacak takılması var ama ters kol yok. 6 saatte kolu diktik. Uzun süre takip ettiğimiz hastaya çeşitli ameliyatlara yaptık. En azından bazı ihtiyaçlarını karşılayacağı kadar kullanabildiği bir kolu oldu.

Müthişmiş! Sizin bu konudaki hüneriniz ne?

- İnat ve sabır. Saatlerce aynı konsantrasyonda çalışmak kolay değil ama işimiz bu, yapıyoruz.

Hâlâ yaralı gelen insanlar için üzülmeye yeteneğinizi koruyabiliyor musunuz?

- O hiç kaybolmuyor.

Sizin mesleğinizde başarılı olmanın ölçüsü nedir?

- Başarılı iseniz size başvuran insan sayısının arttığı kesin.

Cerrahlar için kendine güven ne kadar önemlidir?

- Ne kadar biliyorsanız, kendinize o kadar güvenirsiniz.

Hiç pişmanlık duyduğunuz, çekilir meslek değil aslında, dediğiniz oluyor mu?

- İşimi ve çalışmayı çok seviyorum. Arada bir isyan ettiğim anlık durumlar olsa da, iyi ki bu işi yapıyorum.

Alanınızda hayran olduğunuz, “O sanatçıdır!” dediğiniz bir usta, bir hoca var mı?

- Aslında bir sürü cerrahla beraber uzun dönemler ameliyata girme imkanım oldu. Oya Bayrı'yla girdiğim çoğu ameliyat öncesi, ne yapacağını kestiremezdim ve ameliyat sonrası büyülenip çıkardım.

Peki elinizden gelen her şeyi yaptınız, ama parmak tutmadı... Neden?

- Keşke bilebilsek... Bu işte, elinizin kolunuzun bağlı kaldığı durumlar oluyor. Her şeyi doğru yapsanız bile halk dilinde “damar kasılması” tabiri edilen şey nedeniyle kan akımı sağlanamıyor, bu durumda oturup bekliyoruz eğer yine kan akımı sağlanamazsa, özel ilaçları damar üzerine uyguluyoruz, bu insanın ömrünü törpüleyen bir süreç. Bazen kan akımı hiçbir şekilde sağlanamıyor, bu durumda her şeye sil baştan yeniden başlıyoruz. İşte bu noktada, ne kadar inatçı olduğunuz ve gereğinde size yardım edebilecek bir kişinin varlığı devreye giriyor. Bazen

de ilerleyen günlerde damar tıkanabiliyor, tekrar dolaşımı sağlamak için yine ameliyata alıyoruz ama her zaman başarılı olamıyoruz. Keşke her şeyin tam açıklamasını yapabilsek, o zaman çözümü de beraberinde gelir.

Sizin bir özel hayatınız var mı? Yoksa hep hep hep çalışmak mı?

- Biz bir ekibiz. O yüzden avantajlıyız. Az da olsa özel hayatımıza vakit ayırabiliyoruz. Ama en olmadık zamanlarda evden, gezmeden, alışverişten hastaneye koştüğüm oldu. Allah'tan karım anlayışlı, gerçekten şimdiki kadar hiç laf etmedi.

EL CERRAHİSİ NELERİ

Aslında el cerrahisi denince sadece kopuk parçanın dikilmesi veya çeşitli yaralanmaların tamiri anlaşılıyor. El cerrahisi, doğumsal veya sonradan gelişen sinir hasarlanmaları, el şekil bozuklukları, el bileği hastalıkları gibi çeşitli nedenlerle oluşan el kasılmaları, eldeki ağrılar, takılmalar ve kitleler gibi bir sürü işle uğraşılıyor...

SİGARANIN BİR ZARARI DAHA

Çok sigara içen hastalarda damar sağlığı bozuluyor. Bu yüzden de kopan parça yerine dikildiğinde, tutması güçleşiyor. Parça dikildikten sonra özellikle ilk dönemlerde sigara içilmesi ise çok tehlikeli. Asla yapmamak gerekiyor. Damarların kasılmasına ve dolaşımın bozulmasına neden oluyor. Bütün bir ameliyat boşa gidiyor.

GEVŞEK YÜZÜK TAKMAYIN

Yüzük takanlar dikkat! Yüzük de parmak kopmasına sebep olan etkenlerden biri. Özellikle de gevşekse ve parmağı tam kavramıyorsa... Kapı, trabzan gibi yerlere takılıyor ve parmağın kopmasına neden oluyor.

PARMAK YA DA KOL KOPARSA....

Ne yapacağız nasıl ulaştıracacağız

Önce kanamayı durdurmak için, yaraya temiz bir bezle bastırın. Mümkünse sıkıca sarın. O kolu ya da eli, kalp seviyesinden yüksekte tutarak kan akışını yavaşlatın. Büyük damarların koptuğu durumlarda ise kolu, üst kısmından sıkıca bağlayarak, kan akımını kesin.

Gelelim kopan parçaya...

Eğer çok kirli ise sadece temiz suyla üzerindeki kirler gidecek şekilde yıkayın. Herhangi bir dezenfektan madde kullanmayın. Çok uzak değilseniz, parçayı alıp en kısa zamanda bunu diken merkezlerden birine ulaşın. Eğer uzaktan geliyorsanız, sardığınız parçayı temiz bir poşete koyun. Daha sonra ikinci bir poşeti buz ile doldurun ve hazırladığınız bu iki ayrı poşeti üçüncü bir poşet içine yerleştirin. Parçayı, buzla asla doğrudan temas ettirmeyin. Buz, parçanın donmasına ve dokuların ölmesine neden olduğu için, parçanın dikilmesini imkansız hale getirir. Kopan parçayı buzla birlikte taşımadaki amaç dokuların metabolizmasını yavaşlatarak, oksijene olan ihtiyacını azaltmak ve bu şekilde daha uzun süre canlı kalmasını sağlamaktır. Kopan kısım parmak gibi çok büyük olmayan bir parça ise, uygun şartlarda taşınması halinde 12 saate kadar canlılığını koruyabilir.

KAYNAK: [HÜRRİYET / AYŞE ARMAN - 6 ŞUBAT 2010](#)